

Cikli I programeve: “PERMES BIBLES”

Emisioni nr 1075 Zbulesa 4

Në programin tonë të herës së kaluar studiuam vargjet 1-6-të të kapitullit të parë të librit të Zbulesës.

Thamë se Zotit Jezus i janë dhënë shtatë tituj:

1. “dëshmitari besnik”
2. “i parëlinduri prej së vdekurish”
3. Titulli “Princ i mbretërve të dheut” i referohet pozitës së Tij përfundimtare gjatë periudhës së Mijëvjecarit.
4. Shprehja “Atij që na deshi”
5. “Ai na lau nga mëkatet tona në gjakun e tij”
6. “na bëri mbretër dhe priftër për Perëndinë, Atin e Tij” –thuhet: “Për Perëndinë dhe Atin tonë” Sepse Perëndia është Ati i Jezusit në bazë të një marrëdhënie tjetër. Ai nuk u bë Bir i Perëndisë ashtu si ne. Ne u bëmë bij të Perëndisë nëpërmjet ripërtëritjes, u rilindëm prej së larti, duke pranuar Atë si Shpëtimtar. Por pozita e përjetshme e Krishtit në Trinitet është ajo e Birit.
7. “Atij i qoftë lavdi dhe pushtet në shekuj të shekujve” Këtu theksohet përjetësia. “Amen”. Ashtu sic e pamë edhe tek Isaia, Krishti është Amen-i. Ky është titulli i Tij. Jezus Krishti është subjekti edhe objekti i këtij libri. Ai i vë në lëvizje të gjitha ngjarjet. Të gjitha ato lëvizin drejt Tij. Të gjitha gjërat u bënë prej Tij dhe për Të. Ky univers ekziston për Të.

“Ja, ai vjen me retë dhe çdo sy do ta shohë, edhe ata që e tejshpuan; dhe të gjitha fiset e dheut do të vajtojnë për të. Po, amen.” [Zbl. 1:7].

“Ja, ai vjen me retë” tregon ardhjen personale dhe fizike të Krishtit. Shprehja “dhe cdo sy do ta shohë” zbulon se ardhja e Tij do të jetë një shfaqje fizike dhe trupore. Me aq sa dimë, kur Krishti të nxjerrë kishën nga bota në kohën e Rrëmbimit, nuk do t’i shfaqet të gjithëve. Unë nuk besoj se do të ndodhë një rrëmbim i fshehtë, sic e kanë përshkruar disa njerëz, por në kohën e Rrëmbimit Zoti Jezus nuk do të vijë në tokë. Besimtarët do të rrëmbehen për të takuar Zotin në ajër. Nëse Krishti do të vijë në tokë në atë kohë atëherë rrëmbimi në ajër

nuk ka kuptim. Prandaj, në vargun e mësipërm nuk përshkruhet Rrëmbimi. Ky është kthimi i Tij në tokë si Mbret.

“cdo sy do ta shohë”. Libri i Zbulesës thekson ardhjen e Krishtit në tokë për të themeluar Mbretërinë e Tij.

“të gjitha fiset e dheut do të vajtojnë për të”. Një përkthim më i mirë do të ishte ky: “dhe të gjitha fiset e tokës do të rrahin gjoksin e tyre për shkak të Tij.” Ky do të jetë reagimi i të gjithë atyre që kanë refuzuar Krishtin. Bota nuk do të dojë ta shohë Atë.

“po amen” do të thotë “Po, besnik”. Ai do ta bëjë këtë. Nuk ka për të ndryshuar mendje për këtë. Zoti është besnik.

“Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi”, thotë Zoti që është dhe që ishte dhe që vjen, i Plotfuqishmi.” [Zbl. 1:8].

“Unë jam Alfa dhe Omega”. Kjo është një deklaratë e jashtëzakonshme në gjuhën greke. Alfa është shkronja e parë e alfabetit grek, ndërsa omega është shkronja e tij e fundit. Nga një alfabet formohen fjalët dhe Jezus Krishti quhet “Fjala e Zotit” – zbulesa e plotë dhe komunikimi inteligjent i Perëndisë. Ai është alfabeti i vetëm që mund të përdorni për të arritur tek Perëndia. E vetmja gjuhë që Perëndia flet dhe kupton është gjuha ku Jezusi është Alfa dhe Omega dhe të gjitha shkronjat që ndodhen midis tyre. Ai është “A” dhe “Z”. Ai është Abc-ja. Nëse doni që të arrini tek Perëndia At, duhet të kaloni përmes Birit, Jezus Krishtit. Këtu theksi vendoset mbi fillimin dhe fundin. Në greqishten origjinale, Omega nuk shqiptohet rrokje më rrokje si Alfa. Pse? Sepse Krishti është fillimi dhe fillimi tashmë është përmbushur. Por, fundi nuk ka ardhur akoma, kështu që Ai nuk e theksoi shumë Omegën në këtë rast. Një ditë, Ai do të realizojë programin e Zotit. Ky është një detaj shumë i rëndësishëm në tekstin grek.

Shprehja “fillimi dhe mbarimi” i referohet përjetësisë së Birit dhe pandryshueshmërisë së Tij. Në lidhje me këtë, Hebrenjtë 13:8 thotë: “Jezus Krishti është i njëjtë dje, sot dhe përjetë.” Kur thuhet se Ai është i njëjtë, nuk nënkuptohet se Ai po ecën sot në Detin e Galileës. Jo, Ai nuk po ecën sot në Galileë. Por, kjo shprehje do të thotë se Ai është i njëjtë në cilësitë e Tij. Ai nuk ka ndryshuar. Ai është i pandryshueshëm. Meqënëse është fillimi dhe mbarimi, Ai qarkon të gjithë kohën dhe përjetësinë.

“thotë Zoti” është një konfirmim i hyjnisë së Zotit Jezus Krisht.

“që është” – kjo është koha e tashme. Ai është Krishti i lartësuar.

“që ishte” – kjo është koha e shkuar, ardhja e parë e Krishtit si Shpëtimtar.

“që do të vijë” – kohë e ardhme, ardhja e dytë e Krishtit si Sovrani mbi këtë tokë.

Vargjet 4-8 përmbanin këtë përshëndetje të mrekullueshme nga Gjoni, autori i këtij libri dhe nga Zoti Jezus Krisht. Kini parasysh se Ai thotë që na do. Le të mos kemi frikë nga asgjë që do të vijojë.

KRISHTI I PASMISHËRUAR NË NJË TRUP TË LAVDËRUAR GJYKON KISHËN E TIJ

“Unë, Gjoni, që jam edhe vëllai juaj dhe pjeshtar bashkë me ju në pikëllimin, në mbretërinë dhe në durimin e Jezus Krishtit, isha në ishullin që quhet Patmos, për fjalën e Perëndisë dhe për dëshminë e Jezus Krishtit.” [Zbl. 1:9].

Unë, Gjoni, që jam vëllai juaj dhe pjeshtar me ju në përndjekjet (për hir të Krishtit), në mbretërinë dhe durimin në Jezusin; e pash veten në ishullin e quajtur Patmos, për shkak të Fjalës së Zotit dhe dëshmisë së Jezusit.

Shprehja “unë, Gjoni” përmendet tre herë në librin e Zbulesës – dy herët e tjera gjenden në fund të librit.

“vëllai dhe pjeshtar me ju në pikëllimin” Ky pikëllim nuk i referohet periudhës së Mundimit të Madh. Gjoni po kalonte një kohë të vështirë. Domiciani (viti 96 pas Krishtit), perandori romak, e kishte futur atë në burg, në ishullin e Patmosit. Gjoni kishte qenë aktiv në kishën në Efes, kishte mbikqyrur të gjitha kishat e tjera dhe kishte mësuar Fjalën e Zotit në to. Kur një person jep mësim të gjithë Fjalën e Zotit, futet në telashe. Gjoni dhe kisha e hershme ishin përballur edhe herë të tjera me pikëllimin. Pra, nëse ai vjen tek ju, nuk është dicka e re.

Më lejoni t’ju them edhe një herë se Gjoni nuk po i referohet periudhës së Mundimit të Madh, por përndjekjes që po u ndodhte besimtarëve. Fjala “mbretërinë” i referohet gjendjes aktuale të mbretërisë.

Duke u mbështetur tek lindja e re, gjë që e vendos mëkatarin në Krishtin. Ai po kështu hyn edhe në mbretërinë e Perëndisë. Kjo nuk është mbretëria mijëvjecare. Ajo nuk është themeluar ende. Krishti do ta themelojë, kur të vijë Vetë.

Dikush ka thënë se ne sot po jetojmë në mbretëri dhe në durim këtu theksohet durimi.

Gjoni shpjegoi arsyen se përse ishte në ishullin e Patmosit. Ai ishte i mërguar atje që nga viti 86 dhe deri në vitin 96 pas Krishtit. Patmosi ishte një ishull vullkanik me terren të vështirë në bregdetin e Azisë së Vogël. Ai është rreth 16 km i gjatë dhe 9.6 km i gjerë.

Ju do të vini re se emri “Jezus” përdoret nga Gjoni, si në ungjillin e tij, ashtu edhe tek Zbulesa. Kur do t’i japë lavdi Zotit, ai e quan Atë Jezus dhe e ngre në qiell. Shpresoj që edhe ne të bëjmë të njëjtën gjë.

Para se të shohim vargjet e tjera, më lejoni t’ju kujtoj se Gjoni iu dha ky vegim i madh në ishullin e vetmuar të Patmosit. Ky është një vegim i Krishtit të pas-mishëruar në trupin e Tij të lavdëruar dhe duke gjykuar kishën e Tij. Pra, e thënë ndryshe, ne do të shohim Kryepriftin në Vendin Shumë të Shenjtë.

“Isha në Frymë ditën e Zotit dhe dëgjova pas meje një zë të madh si nga një bori

që thoshte: “Unë jam Alfa dhe Omega, i pari dhe i fundit, dhe çfarë sheh, shkruaji në një libër dhe ua dërgo shtatë kishave që janë në Azi: në Efes, në Smirnë, në Pergam, në Tiatirë, në Sardë, në Filadelfi dhe në Laodice.” [Zbl. 1:10-11]

E gjeta veten time në Frymë në ditën e Zotit dhe dëgjova pas meje një tingull të madh si një bori (luftë) që thoshte: ‘Shkruaji të gjitha gjërat që sheh dhe dërgoji (me shpejtësi) shtatë kishave, në Efes, Smirnë, Pergam, Tiatirë, Sardë, Filadelfia dhe Laodice.

Përkthimi im nuk është i përfunduar dhe nuk ua rekomandoj, por është një përpjekje për të nxjerrë nga origjinali grek atë çfarë po thuhet.

Fryma e Shenjtë këtu po kryen detyrën e Tij. Ja, përse lutem që Fryma e Zotit të marrë gjërat e Krishtit dhe të na i tregojë. Zoti Jezus tha se Fryma e Shenjtë, kur të vinte do të vepronte pikërisht kështu. Fjalët e sakta të Zotit Jezus ishin: “Por, kur të vijë ai, Fryma e së vërtetës, do t’ju prijë në çdo të vërtetë, sepse ai nuk do të flasë nga vetja, por do të thotë të gjitha ato gjëra që ka dëgjuar dhe do t’ju kumtojë gjërat që do vijnë. Ai do të më përlevdojë, sepse do të marrë prej meje dhe do t’ju kumtojë.” (Gjon. 16:13-14).

Ne po fillojmë të shohim një vegim të Krishtit të lavdëruar dhe do ta shohim në detyrën që ka sot si Kryeprift.

Personalisht e pranoj se në veten time, jam krejtësisht i paafhtë për të shpjeguar këto vargje të jashtëzakonshëm. Vetëm Fryma e Shenjtë mund të na i zbulojë. Gjithsesi, Hebrenjtë 3:1 na thotë: “Prandaj, o vëllezër të shenjtë, pjestarë të thirrjes qiellore, vështroni apostullin dhe kryepriftin e rrëfimit të besimit tonë, Jezus Krishtin.” Pra, ne do ta shohim Krishtin në detyrën e Tij aktuale si Kryepriфт.

Gjoni thotë “isha në Frymë”. Fryma e Shenjtë kishte ardhur tek Gjoni dhe po i jepte një pamje panoramike. Ky vegim ishte si një film në kinema. Në të kishte figurë dhe zë dhe tërhiqte si sytë ashtu edhe veshët.

“ditën e Zotit”. Kuptimi i kësaj shprehje është i diskutueshëm. Disa studiues të jashtëzakonshëm e interpretojnë si një referencë ndaj Ditës së Zotit. Ndërkohë që i respektoj ata dhe pikëpamjen e tyre, nuk mund ta pranoj këtë, edhe pse tema e madhe e Zbulesës është Dita e Zotit, pra periudha e Mundimit të Madh dhe mbretëria Mijëvjecare. Por, Gjoni thotë se ai ishte në Frymë ditën e Zotit dhe sipas meje, “Dita e Zotit” ndryshon nga termi “E Zotit ditë” {*Në anglisht janë “the Day of the Lord” dhe “Lord’s Day”. Shën. i përkthyesit.*} Ne duhet të pranojmë se midis një kali ngjyrë gështenjë dhe një peme gështenje kali (një pemë e madhe me gështenja të egra) ekziston një ndryshim i madh. Nëse merrni dy fjalë dhe i ndryshoni renditjen ju do të merrni një kuptim krejt tjetër. Në njërën nga fjalët ju do të keni një gështenjë dhe në fjalën tjetër një kal! Pra, “dita e Zotit” dhe “e Zotit ditë” janë dy gjëra të ndryshme dhe termi “e Zotit ditë” i referohet “të dielës”. “dëgjova pas meje një zë të madh si nga një bori” Kush ishte? Ai do të na e tregojë:

“Dhe u solla të shoh zërin që foli me mua. Dhe, si u solla, pashë shtatë shandanë ari dhe, në mes të shtatë shandanëve, një të ngjashëm me një Bir njeriu, të veshur me një petk të gjatë deri te këmbët dhe ngjeshur me një brez ari në gjoks.” [Zbl. 1:12-13].

Dhe u ktheva të shoh zërin që po fliste me mua dhe kur u ktheva pash shtatë shandanë të artë dhe në mes të shtatë shandanëve, Një i ngjashëm me Birin e Njeriut, të veshur me një rrobë të gjatë deri te këmbët dhe të ngjeshur me një brez ari në gjoks.

Gjoni dëgjoi një zë që ishte si një bori lufte. Kur të zbresë nga qielli për të marrë kishën e Tij në tokë, Zoti Jezus do të vijë me një urdhër.

Tek letra e parë drejtuar Thesalonikasve thuhet: “sepse Zoti vetë, me një urdhër, me zë kryeengjëlli dhe me borinë e Perëndisë, do të zbresë nga qielli dhe ata që vdiqën në Krishtin do të ringjallen të parët” (1 Thes. 4:16). Këtu na thuhet se zëri i tij do të jetë si zëri i një kryeengjëlli dhe si një bori. Por, do të jetë vetë zëri i Krishtit. Ai nuk do të ketë nevojë për një kryeengjëll që ta ndihmojë për të ngritur të Vetët nga vdekja.

A nuk është drithëruese të shohësh këtë pamje të Zotit Jezus Krisht? Ky është vegimi i një Personi të ngjashëm me Birin e Njeriut. Ai është i veshur me një rrobë të gjatë deri te këmbët dhe ka ngjeshur një brez ari në gjoks. Shtatë shandanët na kujtojnë tabernakullin. Në të ndodhej një shandan me shtatë degë. Ndërsa këtu shohim shtatë shandanë të ndarë. Ndryshimi është i qartë, sepse këto shandanë përfaqsojnë shtatë kisha të vecanta (v. 20). Funkzioni i të gjithave është i njëjtë. Zoti Jezus tha: “Unë jam drita e botës, dhe kur unë të largohem, ju do të jeni dritë në botë” (shih Gjon. 8:12).

Ne këtu shohim Zotin Jezus si Kryepriiftin tonë. Rrobat e Tij janë ato të kryepriiftit – shikoni pasazhin tek Eksodi 28: 2-4. Rrobat përfaqësojnë drejtësinë e pandarë të Krishtit. Në Të nuk ka mëkat dhe Ai nuk njeh mëkat.

Në lidhje me brezin, Jozefus deklaroi se priftërinjtë vendosnin një brez në kraharor. Zakonisht në atë kohë njerëzit vendosnin një brez në ije. Por, theksi këtu nuk qëndron tek shërbimi, por tek forca. Kjo simbolizon faktin që Krishti do të gjykojë në të vërtetë.

Kryepriifti ynë qëndron në mes të kishave. Këtë pamje duhet ta kemi gjithmonë në mendje. Ai i gjykon kishat. Ai i gjykon besimtarët në mënyrë që drita të vazhdojë të shkëlqejë. Miqtë e mi, është shumë e rëndësishme të shohësh se cila është shërbesa aktuale e Krishtit.

Kam dashur të shkruaj kohë më parë, për këtë subjekt. Ende nuk kam arritur dicka dhe ndoshta mund të mos shkruaj ndonjëherë asgjë, por një titull e kam gjetur tashmë: Krishti bashkëkohor. Sot dëgjoj shumë marrëzira që thuhet në lidhje me faktin se çfarë po bën Jezusi në kohën tonë. Miqtë e mi, Shkrimi nuk na lë të hamendësojmë në lidhje me këtë. Në të përmenden tre shërbesa të përcaktuara të Zotit Jezus.

E para, është ndërmjetësimi. Ai është Kryepriifti ynë.

Ai qëndron sot në altarin e artë në qiell, ku rron përgjithmonë për të ndërmjetësuar për ne (shih Heb. 7:25). Kjo pjesë e shërbesës së Tij na pëlqen shumë. Është e mrekullueshme!

E dyta, ne kemi ndërhyrjen e Krishtit. Ai del jashtë Vendit të Shenjtë dhe shkon tek legëni për të larë këmbët e atyre që janë të

Tijët. Ai lan ata që kanë rrëfyer mëkatet e tyre. Të krishterët kanë mëkate dhe ato mëkate duhet të rrëfohen në mënyrë që të kenë miqësi me Të. “Po t’i rrëfejmë mëkatet tona, ai është besnik dhe i drejtë që të na falë mëkatet dhe të na pastrojë nga çdo paudhësi.” (1 Gjon. 1:9). Ai sot ka ngjeshur në brez një peshqir dhe ka marrë legenin. Jezusi ndërhyr për ne sot.

Në letrën e tij të parë, Gjoni thotë edhe këto fjalë: “Djema të mi, ju shkruaj këto gjëra që të mos mëkatoni;” Ai ka siguruar gjithcka që ne të mos mëkatojmë. Nuk e di për ju, po sa për vete nuk kam arritur akoma në atë stad. Të them të drejtën, nuk kam takuar asnjë person që të mos mëkatojë. Por Gjoni vazhdon të thotë: “dhe në qoftë se ndokush mëkatoi, kemi një avokat te Ati, ...” (1 Gjon. 2:1). Krishti është avokati ynë. Kjo do të thotë se Ai është në anën tonë duke na mbrojtur kur akuzohemi dhe satani është akuzuesi i vëllezërve.

Shërbesa tjetër e Krishtit nuk është shumë e njohur. Kjo shërbesë përmendet në kapitullin e parë të Zbulesës dhe mendoj se është një nga arsyet se përse kjo pjesë e Zbulesës njihet shumë pak. Këtu shohim shërbesën e Tij të inspektimit. Pra, shërbesat e Krishtit sot theksohen mjaft qartë në Shkrim. Ai u ngjit në qiell dhe u ul në anën e djathtë të Perëndisë, por nuk po kërcet gishtat atje. Shprehja “u ul” do të thotë se Ai e përfundoi punën e Tij shpenguese për njeriun. Ai vdiq në tokë për të na shpëtuar dhe jeton në qiell për të na mbajtur të shpëtuar. Mendoj se Zoti Jezus është më i zënë sot sesa kur ishte në tokë.

Pra ne kemi tre shërbesa të Krishtit; ndërmjetësimin, ndërhyrjen dhe inspektimin e Tij. Inspektimin e Tij do ta shohim tani. Ku është tani Krishti? Ne e shohim duke ecur në mes të shandanëve. Në librin e Eksodit shohim shandanin e artë. Ai ishte objekti më i mrekullueshëm në tabernakull, i përbërë nga ar solid, ndërkohë që në të dyja anët e trungut kryesor kishte tre degë. Maja e cdo kërcelli ishte modeluar si një lule e hapur bajameje dhe pikërisht aty vendoseshin llampat. Ato përfaqsonin Frymën e Shenjtë. Vetë shandani i artë përfaqsonte Krishtin, lavdinë dhe hyjninë e Tij. Krishti dërgoi Frymën e Shenjtë në botë. Shandani i artë mban llampat dhe llampat nga ana tjetër zbulojnë bukurinë dhe lavdinë e shandanit. Kjo është pamja që shohim tek Zbulesa. Uroj që edhe tani Fryma e Shenjtë t’ua bëjë Krishtin të vërtetë, në gjithë lavdinë, mrekullinë dhe bukurinë e Tij, në mënyrë që ju ta shihni veten nën dritën e prezencës së Tij, ndërsa Ai ju heton. Në kohën tonë ky nuk është një mësim i zakonshëm. Ne nuk

na pëlqen të hetohemi, por tek Zbulesa e shohim Krishtin të ecë në mes të shandanëve, duke kryer shërbesën e Tij të inspektimit. Në tabernakull, kryepriifti kishte si detyrë mbikqyrjen e shandanit. Pjesa tjetër e priftërinjve kryenin detyra të tjera, por kryepriifti kujdesej për shandanin. Ai ishte i vetmi që ndizte llampat. Ai hidhte vaj dhe u priste majën fitilave. Nëse ndonjëra nga llampat fillonte të nxirrte tym dhe nuk jepte një dritë të qartë dhe të mirë, atëherë kryepriifti e hiqte pjesën e djegur të atij fitili. Zoti Jezus Krisht sot po ecën në mes të shandanëve. Ai është në mes të kishës së Tij, të përbërë nga besimtarët. Ai po bën disa gjëra: Ai po u pret majat fitilave. Tek Gjoni 15 na thuhet se Ai krasit degët e besimtarëve që ata të sjellin më shumë frut. Një nga arsyet se përse Ai lejon që të kalojmë disa sprovat këtu në tokë, është që të marrë sa më shumë fruta nga degët tona, ose që ta bëjë dritën tonë të shkëlqejë më shumë. Ai është Personi që hedh vajin, i cili simbolizon Frymën e Shenjtë. Të dashur miq, Jezus Krishti është Kreu i kishës. Ai është Personi që dërgoi Frymën e Shenjtë në botë. Ai tha se kur të vijë Fryma e Shenjtë, do të bëjë disa gjëra. Fryma e Shenjtë po bën të gjitha gjërat që e ka dërguar Zoti Jezus të bëjë. Krishti është Kreu i kishës. Zoti do dritë dhe Ai është Personi që derdh Frymën e Shenjtë për të siguruar dritë. Nëse nga shërbesa ime vjen ndonjë dritë, ajo buron nga Fryma e Shenjtë. Ai është burimi. Krishti bën edhe një punë tjetër që më fut mornica në trup. Ndonjëherë, Ai përdor një mashë për të hequr fitilin e djegur. Nëse një llampë nuk jep dritë të mirë dhe e mbush vendin me tym, Zoti Jezus e heq. Pikërisht për këtë e kishte fjalën Gjoni kur tha se ekzistonte një mëkat që të conte në vdekje (1 Gjon 5:16). Unë dhe ti mund të lihem mënjane. Unë njoh një numër të madh njerëzish që janë hequr mënjane – predikues, dhjakë, dhe mësues të shkollës së të dielës! Krishti i ka hequr ata mënjane. Ai po ecën në mes të shandanëve dhe dëshiron që ata të bëjnë dritë.